

Hij gaf het ijs terug

De getuigenis van James McConkey (1858-1937)

Geef je leven aan God, dan zal God het aan je teruggeven

Voordat ik geloofde, was ik een zakenman en was ik een partnerschap aangegaan met een vriend in de ijsgroothandel. Dit was in de tijd dat er nog geen koelkasten bestonden en ijs dus belangrijke handelswaar was. Maar erg succesvol waren we niet want in onze eerste seizoenen werd ons ijs weggevaagd door winterse buien die het ijs bedierven. In de winter waarover ik spreek, waren we in een penibele situatie terechtgekomen en als deze winter ons geen succes zou brengen konden we het hele zaakje opdoeken. Het leek goed te gaan, want het werd erg koud, het ijs vormde zich en werd dikker en dikker totdat het geschikt was om te verzamelen. Toen kwam er een bestelling voor duizenden tonnen ijs die ons volledig uit onze financiële stress zou verlossen.

Maar zo eenvoudig ging het niet.

Niet lang daarvoor had God mij laten zien dat het Zijn wil was dat ik mijn bedrijf aan Hem zou opdragen en Hij vertelde me dat ik Hem volledig moest vertrouwen. Dat was gemakkelijker te zeggen dan te doen en ik had er dan ook geen idee van dat ik zwaar op de proef gesteld zou worden.

Die nacht hoorde ik het onheilspellende geluid van regen. "Nee, Heer... alstublieft... geen

regen. Dat is het einde van ons ijs.”

Tegen de middag woedde de storm in al zijn hevigheid; niet alleen buiten, maar ook in mijn hart was ik in een grote geestelijke crisis gekomen.

Ik heb dit geleerd: Iets kan wellicht klein of onbeduidend lijken, maar de crisis waar we soms doorheen gaan kan diepgaande en verreikende consequenties hebben in ons leven.

Halverwege de strijd realiseerde ik me opeens met een schok dat er iets duisters in mijn hart leefde dat zich niet aan God wilde onderwerpen. In mijn hart leefde een geest van rebellie tegen God. En die opstandigheid had een luide stem die zei: “Je gaf alles toch aan God en dit is de manier waarop Hij het je vergeldt?”

Maar er was ook een andere stem die sprak: “Mijn kind, meende je het toen je zei dat je me zou vertrouwen? Zou ik toestaan dat er iets in je leven zou komen dat uiteindelijk niet goed voor je zou uitpakken? Maar die andere stem vocht terug: “Maar dat is moeilijk, Heer. Waarom zou U me zo testen, terwijl ik altijd zuiver en eerlijk geleefd heb?”

Toch kreeg Gods stem de overhand en uiteindelijk, na een lange worsteling, was ik door de genade van God in staat om uit te roepen: “Neem de zaak, Heer. Neem het ijs, neem alles; geef mij alleen de zegen van een hart dat absoluut aan U onderworpen is.” En toen kwam de vrede.

Tegen middernacht kwam er een ander geluid, dat van de wind. ‘s Morgens was het kwik onder nul gezakt en in een paar dagen oogstten we het beste ijs dat we ooit hadden gehad. Hij gaf het ijs terug, Hij zegende de zaak, en we waren financieel gered.

Maar Hij deed nog iets anders ook. Deze ervaring zette me op het pad van mijn ware levenswerk; het verkondigen van Gods Woord. God leidde mij naar de plaats die Hij vanaf het begin voor mij in gedachten had gehad, die van een onderwijzer van Zijn Woord.

Hij liet mij niet vallen, maar was trouw toen het er werkelijk om ging.

James McConkey